

גליון

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת כי תצא
תשפ"ג

גליון
כ"ד

שיעורי חינוך

פרשת שלח ה'תשפ"ג - קריית ברסלב - ליברטי יע"א

חזוק והדרכה

במערכת מסודרת, מתפללים, כותבים, לומדים חשבון. כל מה שהמנהלת אומרת לעשות, צריכים להתכונן מראש, ואי אפשר להגיע לבית החנוך ולשאל: "מה אני עושה היום עם התלמידות?" זה לא הוגן! זו לא בדיחה, צריכים להיות מוכנים מראש בדיוק מה הולכים לעשות במשך כל היום, - אבל העקר שבשבילו פתחנו את בית החנוך הוא שתדברו אל התלמידות ממדות טובות פעם ועוד פעם.

באמצע הלמוד, באמצע הכתיבה, באמצע שפותרים תרגילים, תגידו לתלמידות: תלמידות אתן מתנהגות כל כך יפה, לכן אני אספר לכן ספור. זה קצת מפחיד, אבל מסתים טוב. היתה פעם ילדה שהיתה הכי טובה בפתה, אבל היא פגעה בילדות אחרות, עברו שנים, והיא התחננה ולא היו לה ילדים, עד שהיא קלטה שהיא סובלת פי כשהיא היתה ילדה היא פגעה בילדות אחרות, והיא הלכה וחפשה את כל החברות מפעם, והתקשרה לכל אחת ובקשה סליחה, וכשפולן מחלו לה הקדוש ברוך הוא קבל את תפלותיה, ונולדו לה ילדים.

ילדים פן מקשיבים

אל ילדים צריכים לדבר הרבה, פעם, ועוד פעם ועוד פעם, - ואם תאמרו, "כבר דברתי כל כך הרבה והם לא מקשיבים לי!" זה לא נכון, פי ילדים פן מקשיבים, אלא שעכשו עוד לא רואים את הפרות, עוד מעט יצאו פרות יפים.

אני הרי גם עשיתי כך

תזכרו שאתם גם פן לא לגמרי בסדר, אתם גם פן לא משלמים במאה אחוז

עוזר לסדר את החדרים ואת המטות, הייתי לוקח תמיד את הילדים בעלי האפי הטוב, ואמרתי להם: "אתה הרי בחור עם מדות טובות, אתה תישן ליד הבחור ההוא", והם היו שואלים אותי: "מה זאת אומרת? בגלל שאני טוב לב אני צריך כל שנה לישן בחדר אחד עם הבחור המריר הזה, ועוד לתת לו לבחור איפה הוא רוצה לישן, למעלה או למטה ליד הדלת או ליד הארון?" הייתי עונה להם: "תשמח שיש לך אפי טוב, ההוא מספן מר לו, צריכים לומר לו קדי לקחת ממנו את המרירות, אבל לך הרי טוב!"

צריכים לקחת את הילדים עם האפי הקל ולבקש מהם: "אתה הרי טוב לב, תהיה חבר של הילד שאין לו חברים, תותר לו, תבלה אתו". צריכים לעשות את כל סוגי החכמות וההמצאות, העקר שהפתה תשאיר מאחדת.

למה פתחנו את בית החנוך?

מאוד קל למורות להתלונן: "הן רבות, ורבות ורבות", אבל בגלל זה פתחנו את בית החנוך! לא פתחנו את בית החנוך כדי שייצאו תלמידות שיוודעות לכתב יפה בלי שגיאיות כתיב, לפתור תרגילים ולדעת בדיוק את ההיסטוריה של אמריקה, לומדים את זה בבית החנוך שלנו, והייתי מאוד שמח שהתלמידות ידעו לכתב טוב; הרבה פעמים אני מקבל מכתבים מילדים שאני בכלל לא יכול לקרא אותם, ילדים מחליפים ג' ב-ז, ואני צריך להתנגע כדי להבין מה שכתוב שם.

אבל אני אומר לכם את האמת, לא בשביל זה הקמתי את בית החנוך! - זה נכון שצריכים למלאות את היום

בסיעתא דשמיא אנו ממשיכים עם השעור שנמסר למחנכים בקריית ברסלב - ליברטי יע"א, ביום שלישי פרשת שלח ה'תשפ"ג, על ידי ראש הישיבה שליט"א.

ילדים ממרמים

אם רואים ילד שפוגע, ילד ממרמר, צריכים לחשב ברחמנות, אולי הוא בא מבית שלא נותנים שם חם, הילד לא מקבל בבית אהבה.

ואפלו שחושבים הרי אני מכיר את ההורים, הם נראים אנשים טובים, אבל ישנם אנשים שכשהם בחוץ הם מראים עצמם כאנשים טובים אבל אצלם בבית הם אנשים רעים! או שהם פשוט לא יודעים איך להתנהג בבית, ובשקט הם מצייקים לילדים. ואף אחד לא יודע את זה, אף אחד לא יודע מה שהולך אצל השני, אף אחד לא יודע מה שהולך בבית של השכן, ולכן הילד הזה בא לכמה ממרמר ועצוב, צריכים לדעת שהילד הזה מספן לא אשם.

לך הרי טוב!

אני לא יכול לתאר לכם את מה שמתרחש בישיבות שבוע לפני הקעמפ, ממש שפכיכות דמים, הבחורים מסדרים לעצמם חדרים ומטות ששם ישנו בקעמפ, ומתחיל חכוכים בין הבחורים, זה לא רוצה לישן ליד פלוני וזה לא רוצה לישן ליד אלמוני, ומעליבים אחד את השני, "אתה לא ישן בחדר שלי", "אני לא רוצה לישן לידך", עד שישנם בחורים שבוכים ובגלל זה הם כבר לא רוצים ללכת לקעמפ.

כשאני הייתי מלמד ולא רציתי שבפתה שלי יהיו מריבות, הייתי

• חזוק והדרכה

כְּשֵׁרוּאִים יֵלֵד שְׂקֵבֶל מִכָּה וְהוּא בּוֹכָה, או שְׂרוּאִים יֵלֵד שְׂמִסְתּוֹבֵב מְטֻרָד, לא רוֹאִים אֶת הַבָּרֶק עַל הַפְּנִים, אִין לוֹ אֶת הָאֵשׁ בְּעֵינַיִם, רוֹאִים עָלָיו שְׂמִשְׁהוּ מֵת אֲצֵלוֹ, צְרִיכִים לְהִתְעַנֵּן וְלַחְקֹר מָה קוֹרָה כָּאן, מָה אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲזֹר לוֹ. אֲפֹלוּ שֶׁהִיא לֹא הִתְלַמְּדָה שְׂלָכּוֹן, אֲנִי מוֹרָה בְּסִמְיָר וְהִילָדָה הִיא יִלְדָה קֹטְנָה, אֲנִי לֹא אֵיזָה גִנְנַת בְּגוּ... אִז מָה!? כִּמָּה גְבוּהָה אַתָּה, אֶת בְּפִסְגַת הָהָר? ... או שְׂאֵת גִּנְנַת בְּגוּ וְהַבַּת הִיא נַעֲרָה בּוֹגֶרֶת, וְאֲפֹלוּ שֶׁעֲכָשׁוּ זֶה לֹא הִזְמֵן שְׂלָכּוֹן לְשִׁמּוֹר עַל הַבְּנוֹת. תִּגְשׁוּ לַבַּת וְתִשְׁאַלּוּ אוֹתָהּ: **"מָה נִשְׁמַע? אוֹלֵי אֶת רוֹצֵה לְהַכְנִס לַפֶּתַח שְׁלִי? אוֹלֵי אֶת רוֹצֵה לַעֲזֹר לִי לְסַדֵּר כִּמָּה דְבָרִים? אוֹלֵי אֶת רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת צְלוּמִים בְּשִׁבְלִי? אוֹלֵי תְרַצֵּי לְהַכְנִס לַפֶּתַח שְׁלִי לְשִׁמּוֹר כִּמָּה דְקוֹת עַל הַיְלָדוֹת? אוֹלֵי אֶת יְכוּלָה לְהֵבִיא לִי מִשְׁהוּ?"**

אִם אִין לָכֵם אִיזוֹ עֲבוּדָה לְתַת לוֹ, לְפָחוֹת תִּנּוּ לוֹ מְלָה טוֹבָה, "אֶת נְרֵאִית מְאֹד טוֹב! אֶת נְרֵאִית מְאֹד יְפָה! אֶת נְרֵאִית מְסֻדֶּרֶת מְאֹד!"

וְאֵת זֶה עוֹשִׂים אֲפֹלוּ עִם בְּנוֹת שְׁלֹא לומדות אֲצֵלִי, אִז בְּנֻדָּי שְׁעַם הִתְלַמְּדִים וְהִתְלַמְּדוֹת שְׁלִי עֲצָמִי, צְרִיכִים לְדַאֵג לְתַת לְכוּלָם מְלָה טוֹבָה. אֲנַחְנוּ לֹא עוֹשִׂים כַּתוּת גְּדוּלוֹת, אֲנוּ מְשַׁתְּדָלִים לַעֲשׂוֹת שְׁתֵּי כַּתוּת קֹטְנוֹת, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂיֻכְלוּ לְהִגִּיעַ לְכָל יֵלֵד וְיֵלֵד.

הַמְזוּדָה שְׁלוֹקָחִים אַתָּנוּ
זָכְרוּ אֶת הַכֶּלֶל: 'מָה שְׁעוֹשִׂים לַעֲצָמֵנוּ מִשְׁאִירִים כָּאן, וְמָה שְׁעוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵי אַחֲרִים לֹקָחִים אַתָּנוּ לְמַעַלְהוּ!' זֶה אִמְרָה יְפָה, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְזָה שְׁלֹט יְפָה שְׂיִזְכְּרוּ אֶת זֶה.
צְרִיכִים לַפְּעַל בְּשִׁבְלֵי עֲצָמֵנוּ, אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׁתִּגְוֶרוּ בְּהִזְנָחָה, צְרִיכִים לְשַׁתֵּל עֲצִיצִים מְסֻבִּיב לְבִית, צְרִיכִים גְּנָה יְפָה מְסֻבִּיב לְבִית, צְרִיכִים לְבָנוֹת מְטֻבָּח חֲדָשׁ, צְרִיכִים לְשַׁפֵּץ אֶת הַבֵּית, אֲבָל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלוּ יִשְׁאָרוּ כָּאן, וְרַק מָה שְׁעוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵי אַחֲרִים אֶת זֶה לֹקָחִים אַתָּנוּ, זֶה נִכְנָס לְמְזוּדָה שְׁלוֹקָחִים אַתָּנוּ לְעוֹלָם הַבָּא.

עֲכָשׁוּ זֶה לֹא הַשְּׁעוֹת שְׁלִי...
מְלַמְּדִים וּמוֹרוֹת צְרִיכִים לַדַּעַת, שְׂאֲפֹשֶׁר לְהַחִיּוֹת יֵלֵד עִם מְלָה טוֹבָה! גַּם אִם זֶה לֹא הִתְלַמְּדִי שְׂלָכּוֹם, גַּם אִם הַיְלָד לֹא לומד בַּפֶּתַח שְׂלָכּוֹם, וְעֲכָשׁוּ זֶה לֹא הִזְמֵן שְׂלָכּוֹם לְהִיּוֹת עִם הַיְלָדִים, אִז מָה? לֹא מִגִּיעַ לוֹ חִיוּד?! לְהַבְדִּיל אֲצֵל אֲמוֹת הָעוֹלָם יֵשׁ כְּזֶה דְבָר, הַגּוֹיִים יוֹשְׁבִים בְּאֲמִבּוּלָנִס שְׁלָהֶם, הֵם מְשַׁחֲקִים עִם הַטְּלַפּוֹן וְנִכְנָסוֹת קְרִיאָה - מַחוּץ לַשְּׁעוֹת הָעֲבוּדָה שְׁלָהֶם - שְׁלִידִם יֵשׁ מִיִּשְׁהוּ שְׂקֵבֶל הַתְּקֹף לֵב, אִז הֵם מְמַשִּׁיכִים לְשַׁחֵק עִם הַטְּלַפּוֹן, כִּי 'עֲכָשׁוּ זֶה לֹא הַשְּׁעוֹת שְׁלִי...'

אֲבָל אֲצֵל יְהוּדֵי אִין כְּזֶה דְבָר; מָה פְּרוֹשׁ עֲכָשׁוּ זֶה לֹא הַשְּׁעוֹת שְׁלָהֶם?! אֲנַחְנוּ עֲבָדִים עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שְׁעוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא!

בְּהַלְלֵנוּ, וְאַתֶּם בְּכָל זֹאת רוֹצִים שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקְבֹּל אֶת תְּפִלוֹתֵיכֶם, אוֹתוֹ דְבַר אַתֶּם צְרִיכִים לַדַּעַת לְסִבֵּל אֶת הַיְלָדִים, אֲפֹלוּ שֶׁהֵם לֹא כָּל כֶּף טוֹבִים.

אֲנִי יוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם בִּישִׁיבָה עִם בַּחֲוָרִים, לַפְּעָמִים אֲנִי רוֹאֶה בַּחֲוֵר הוֹפֵךְ אֶת הַשְּׂלָחָן, הוּא מְדַלֵּג מֵעַל שְׂלָחָן, בְּמִקּוֹם לְהִתְחַיֵּל לְכַעַס עֲכָשׁוּ עַל הַבַּחֲוֵר, אֲנִי תְמִיד חוֹשֵׁב לַעֲצָמִי: 'אֲנִי הָרִי גַם עֲשִׂיתִי כֶּף כְּשֶׁהִיִּיתִי בַּחֲוֵר! אִז גַּם עָלִי הָיוּ צְרִיכִים לְהִתְנַפֵּל עַל שְׁעִשִׂיתִי כֶּף?!' וְזֶה מְרַגֵּעַ אוֹתִי.

אוֹתוֹ דְבַר כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂאֲחָד הַדְּלִיק מְדוּרָה אוֹ פְּרָץ מְנַעוּל וְכַדוּמָה, אֲנִי חוֹשֵׁב לַעֲצָמִי: 'הָרִי גַם אֲנִי עֲשִׂיתִי כֶּף כְּשֶׁהִיִּיתִי בַּחֲוֵר, הַדְּלִיקָתִי מְדוּרוֹת וּפְרָצְתִי מְנַעוּלִים.'

כִּמּוֹבֵן שְׂאֲנִי חוֹשֵׁב אֶת זֶה בְּשִׁקְטִי, אֲנִי לֹא הוֹלֵךְ לְהַגִּיד עֲכָשׁוּ לְבַחֲוָרִים 'תְּדַלִּיקוּ מְדוּרוֹת וְתַפְרְצוּ מְנַעוּלִים... אֲנִי מְזַהֵר: "אֵל תַּעֲשֶׂה מְדוּרָה", אֵל תַּפְרֹץ מְנַעוּלִים", וְ"אִם עֲשִׂיתִי נִזְקִים, תִּשְׁאַל אִם אַתָּה צְרִיךְ לְשַׁלֵּם", אֲבָל אֲנִי לֹא כּוֹעֵס עָלָיו.

מוֹרוֹת צְרִיכוֹת לַדַּעַת, אִם יֵשׁ לָכֵן יִלְדָה בַּפֶּתַח שֶׁהִיא לֹא מְסַתְּרֶת אֶתְכֶן, הִיא אוֹמֶרֶת הַכֹּל הַפּוֹךְ וְכו', תַּתְּעַמְקוּ אוֹלֵי גַם אַתֶּן עֲשִׂיתֶן כֵּן כִּילְדָה, אִז הִיִּיתֶן רְעוּת?! - לֹא, זֶה פְּשוֹט טֹבֵעַ שֶׁל יִלְדָה שֶׁהִיא בְּתוֹךְ בּוֹעָה וְחוֹשֶׁבֶת שֶׁהַמּוֹרָה שׁוֹנְאֵת אוֹתָהּ.

• חינוך הבנים והבנות

בְּשַׁעוֹר הַיּוֹם נִשְׁחַח קִצְצַת עַל חֲנוּךְ הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת, עֲכָשׁוּ יִצְאֵנוּ מִמִּי הַחֲנֻכָּה, מוֹהֲרָא"ש כּוֹתֵב שֶׁ'חֲנֻכָּה' הוּא מְלִשׁוֹן 'חֲנוּךְ', אֵלוּ יָמִים שְׁנוֹעְדוּ לְחַנּוּךְ אֶת בְּנֵי הַבֵּית.

הַקְּרָדָה הַראשׁוֹנָה הִיא: אִמָּא צְרִיכָה לְאָכַל טוֹב וְלִישֵׁן טוֹב

בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ (יִוְנָה דְעָה, סִימָן רמ"ה) יֵשׁ סִימָן שְׁלָם שֶׁל 'הִלְכוֹת מְלַמְּדִים', וְאַחַת הַהִלְכוֹת שֶׁם הִיא: (ש"ס, רמ"א סע"ף יז) **"וְאִין לְמַלְמֵד לְנַעַר כַּלִּילָה יוֹתֵר מִדָּאִי, שְׁלֹא יִהְיֶה עֲצֵל בְּיוֹם לְמַלְמֵד"**, מְלַמְּד צְרִיךְ לִישֵׁן כַּלִּילָה כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, אֲסוּר לוֹ לְלַכֵּת לְשִׁמְחוֹת כַּלִּילָה, וְאִם הוּא הוֹלֵךְ כַּלִּילָה לְשִׁמְחָה וְלֹא הוֹלֵךְ לִישֵׁן בְּזִמְן, הוּא <<<

חזוק לבית היהודי

מאת ראש הישיבה שליט"א

עצות של משיח

הוֹרִים יְקָרִים וְחֲשׁוּבִים; חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂזַכְּנוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל. רַבְּנוּ נוֹתֵן לָנוּ עֲצוֹת אֵיךְ נוֹכַח לְזַכּוֹת לְחַיּוֹת כָּאֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, חֲזִי בֵן עֲדָן.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (ת"י מוֹה"ר, סִימָן רס"ו): בְּיַנִּי וּבִין מְשִׁיחַ אִין הַבְּדֵל, מָה שְׂאֲנִי אוֹמֵר - מְשִׁיחַ אֲנִיד, מָה שְׂאֲנִי לומד עִמָּכֶם - אֶת זֶה יִלְמַד מְשִׁיחַ אֶת כָּל הָעוֹלָם. אֲנִי אוֹמֵר שְׂיִדְבְּרוּ אֵל הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ - וּמְשִׁיחַ אֲנִיד שְׂיִדְבְּרוּ אֵל הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲנִי אוֹמֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְלְהוֹדוֹת לְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל דְבָר - וּמְשִׁיחַ אֲנִיד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְלְהוֹדוֹת לְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ עַל

• לבקש על כל הילדים

ללמד את הילדים לבקש מהשם יתברך

צריכים ללמד את הילדים לבקש מהשם יתברך, אתמול כתבתי במכתב יומי 'יום ב' פרשת מטות מסעי, תשפ"ב] מה שמוה"ר"ש זי"ע ספר, שהיה חסיד ברסלב, שהיה מגיע לבית הכנסת עם בנו שהיה בן חמש, הוא היה נגש אתו לארון הקודש ולמד אותו לבקש תפלה מהשם יתברך. מוה"ר"ש זכותו יגן עלינו שאל אותו: "מה זה? מה אתה עושה פה?" והוא ענה לו: "אני רוצה ללמד את הבן שלי איך לדבר אל השם יתברך, עכשו כשהוא עדין צעיר אני רוצה ללמד אותו את הענין של תפלה והתבודדות".

כאן בקריה אפשר לעשות את זה בקלות; אני עושה את זה גם עם הילדים שלי בעיר אבל שם אני צריך להזהר שהרחובות יהיו ריקים מאנשים ושוה לא יהיה בולט, כי אם אתה שר וצועק ברחוב, אנשים יסתכלו מהחלונות ויחשבו שבאן הולך אדם לא שפוי... אבל בקריה אין הרי מי שישמע, אז אפשר לטיל בנחת עם הילדים ולהודות להשם יתברך, לבקש מהשם ולשיר אל השם.

אפלו שאני גר בקריה מעל לבית הכנסת, אני הולך קצת לטיל עם הילדים בשבת אחרי הצהריים, אנחנו מבקשים מהשם יתברך ואנו שרים אל השם יתברך: "תודה לך השם".

ילד שגדל עם הורים שמדברים אל השם יתברך, וכל דבר שקורה בבית – מדברים מאמונה; אז הילדים גם יתנהגו כך כשהדברים הולכים הפוך, אבל אם ההורים צועקים ומתרגזים, אז הילדים גם יצעקו ויתרגזו.

דבורים נפלאים שדבר ראש הישיבה שליט"א למלמדים אחרי השעור בדרך הגמרא (ביום שלישי פרשת מטות מסעי התשפ"ב).

לבקש על כל הילדים

הורים צריכים לזכור לבקש מהקדוש ברוך הוא על כל הילדים שלהם, ולא רק על הילדים הקשים. שמעתי הרבה ספורים מאנשים שמאוד התיגעו עם ילד אחד, והם לא הפסיקו לבכות להקדוש ברוך הוא במיוחד על הילד הזה, וככלות הכול אחרי שכל הילדים כבר התחתנו, התברר שהילד הקשה לשעבר, הקים משפחה לתפארת, הוא נעמד טוב על הרגלים, ושאר ילדי המש' שהורים לא הרגישו שחשוב לבקש עליהם, הם לא מצליחים להסתדר בחיים.

יוצא שהתפללות שההורים השקיעו על הילד הזה שלא הסתדרו אתו – הינו דאגני ליה, זה מלוא אותה, שאחר כך הוא יצליח כל כך יפה בחיים. רואים מכאן שצריכים להתפלל על כל הילדים בשוה.

כל שבן בפתה, בשיש פתה עם ילדים יותר שקטים וילדים יותר פרועים, בודאי שאסור להתיאש מהילדים המפרעים ובעלי המרץ, כי על פי רב, הילדים הפרועים, אותם הילדים שאי אפשר להסתדר אתם, הם גדלים לשם ולתפארת, הם גדלים לגבאים, משגיחים, מגידי שעורים וראשי ישיבות, ועל שאר הילדים צריכים להתפלל שהם יהיו יהודים בשרים, ושיצליחו בחיים.

• חינוך הבנים והבנות

לאכל סעודה. כל הספרים הקדושים שואלים את הקושא, מה פרוש? אתה זורק את אחיך לבור עם נחשים וחיית רעות, ואתה מתישב לאכל סעודה ליד הבור? אפלו גוי לא היה עושה את זה!?

אומר הצדיק הקדוש הבני יששכר זכותו יגן עלינו: (ספר אגרא דכלה פרשת וישב) דבר עצום מאוד, השבטים חשבו 'אולי אנחנו לא צודקים בזה שזרקנו את יוסף לבור, יכול להיות שעשינו את זה כי אנחנו פשוט רעבים, אנחנו במצב רוח רע', אז הם התישבו מהר לאכל כדי לעבר עוד פעם על כל ההלכה האם זה באמת מגיע לו הענש הזה, האם צריכים באמת להרג אותו.

מזה רואים כמה חשוב לאשה לדאג לעצמה. כשהיא קמה בבקר שתשתה קפה, אחר כך שתאכל ארוחת בקר טובה, ולפני שהילדים באים הביתה שתאכל ארוחת צהריים טובה, ושתישן מספיק כדי שתהיה במצב רוח טוב, שתהיה ננוחה לילדים, שתוכל לחנך את הילדים, ושתוכל להם את היכלת לתת אהבה לילדים.

(מתוך שעור חזוק מיום שני פרשת ויחי ה'תשע"ח)

לחטף תנומה באמצע היום

יש נשים שלא מספיק להן רק השעות הספורות בלילה, זה לא נותן להן מספיק כוח, אז שייחטפו תנומה באמצע היום. ואל תחשבו שאני אישן ביום! אני הרי צריכה לצאת לסדורים, וזה לא דבר נורמלי לישן ביום... – זה דבר מאוד נורמלי שאשה שיש לה בית עם ילדים תחטף תנומה באמצע היום.

אשה שצריכה תנומה באמצע היום, זה לא שהיא 'יכולה' לעשות את זה, אלא היא 'חייבת' לעשות את זה, כי עוד מעט בשעה שלוש כבר חוזרים הילדים הביתה, ואם האמא מתשת הילדים יסבלו מזה!

האכל עושה את המצב רוח

אמא יהודיה צריכה להזהר מאוד לאכל טוב ולהיות במצב רוח טוב. באנגלית יש ביוני: "האכל עושה את המצב רוח" אם אוכלים טוב נהיים במצב רוח טוב.

רואים בתורה דבר מענין, כשהשבטים זרקו את אחיהם לבור, כתוב בפסוק: (בראשית לו, כח): "וישבו לאכל לחם", השבטים התישבו

המשחק חזוק לבית הילד

צריך לקחת ממלא מקום לאותו יום. כמו שאחד ועוד אחד זה שתיים – אותו דבר – מלמד שוננס עיף לפתה עם חסר שנה, זה בטוח שהוא הולך להרביץ היום, הוא הולך לצעק היום, הוא הולך לביש מישוה היום, הוא הולך לאמלל את הילדים!

עוד כתוב שם בשלחן ערוך: "וכן לא יתענה, או לעצור במאכל ומשתה", אסור למלמד להכנס לפתה לפני שהוא אכל. ולכן אין למודים רגילים ביום צום, כי אסור למלמד להיות עם הילדים כשהוא בצום, הוא יכול להיות במצב רוח רע. כמו שאחד ועוד אחד זה שתיים – אותו דבר – מלמד שהוא במצב רוח רע, בודאי שהוא ירביץ, יצעק, יפגע, ויביש!

עכשו אנו מדברים אל ההורים; ההורים חייבים לדעת שכל אמא יהודיה היא כמו מלמד, וצריכים ללמד אתה הלכות מלמדים; שתי ההלכות האלו שזכות אצל כל אשה, אמא צריכה להזהר מאוד לאכל טוב ולישן טוב. אם אשה לא אוכלת או לא ישנה חס ושלום, מי יסבל מזה? הילדים שלה ובעלה!

מה לעשות שחמי מביא סמארטפון? שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר פח גדול על השעורים והחזוקים, היום אני ברוך השם בן אדם אחר לגמרי, התחלתי ללמוד שעורים בסדרן, אני עומד לסים עכשו תנ"ך בפעם הראשונה בחיי, וגם בשאר השעורים אני ברוך השם מצליח מאד יפה.

רציתי לשאל איך לנהוג לגבי חמי. הוא מגיע אלי הביתה ומראה לי לידים קליפים בטלפון שלו, אני מנסה להגיד לו שאצלו לא מסתכלים בדברים האלו, אבל הוא אומר שקצת מתר לראות, ושצריכים ללמד את הילדים מה מתר לראות ומה אסור לראות.

הוא איש עסקים, הוא נוסע הרבה ברחבי העולם, ולא תמיד יש לנו דרך ליצר אתו קשר, לכן הוא אומר לנו שנכניס את הכלים האלו לבייתנו כדי שנוכל לצור אתו קשר.

כמו כן יש לנו שאלה מה לעשות כשהוא מגיע לשבת, אנחנו לא יודעים אם אנחנו יכולים לצאת ממנו ידי חובה בקדוש, אם מתר לשתות מהיין שלו, וכן הלאה לגבי שאר הלכות, מה הדין שלו?

קורה גם לפעמים שהוא מדבר דברים שלא ראוי לדבר בבית יהודי.

אני מקווה שראש הישיבה ידריך אותי מה לעשות ואיך לנהג. עד עכשו היו לנו רק ילדים קטנים, אבל עכשו הם כבר מתחילים להבין קצת ואנחנו חייבים לדעת מה להגיד להם ואיך לנהג אתם.

יישר פח על הכל

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, כ"ג טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שאתה לומד על פי סדר דרך הלימוד של רבנו ז"ל (פסבאר בשיח ות הרי"ז, סימן עו); מי שמקבל את דברי רבנו בתמימות ובפשטות זוכה לדברים מאד יפים,

זוכים לטיל בכל התורה פלה ולהיות דבוקים בהשם יתברך.

על השאלות שאתה שואל אענה לך על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון:

(א) דע לך שרבנו נותן לנו דרך שאפשר להיות יהודים פשרים וקדושים ויבד כבוד לכבוד את ההורים אפלו שהם מתנהגים אחרת וכו'.

לגבי חמי שמגיע אליך הביתה ומראה לילדים קליפים וכו'; דע לך שכבוד אב ואם זו מצוה חמורה מאד וצריכים להזהר מאד בכבוד ההורים. הרמב"ם פותב (פרק ה' מהלכות מפרים, הלכה טו): "כל המבזה אביו או אמו אפלו בדברים ואפלו ברמיה, הרי זה ארור מפי הגבורה", לכן צריכים להזהר מאד כשמדברים עם הורים לדבר אליהם בדרך פבד, בדרך ארץ והכנעה.

אשריך שאתה לא מכניס לבית שום כלי שיהודים פשרים לא מכניסים לבית ואתה רוצה לגדל דורות יהודיים פשרים, אבל מצד שני אתה צריך לדעת שהחננו הכי חזק לילדים היא להראות להם שמעריכים את ההורים; אי אפשר להערים על ילדים, ילדים יודעים הכל וקולטים הכל. אפלו כשמתנהגים באופן יותר שמור מההורים וכו' אסור לדבר אליהם בחצפה וזלזול, אסור לזלזל בהורים על שהם מתנהגים כך, אלא צריכים לבקש מהשם יתברך עליהם ועל כל עם ישראל שפלים יחזרו בתשובה ויתנהגו בדרך התורה.

אם תכבד את חמיך ומצד שני תמשיך להיות חזק בדרך החננו שלך וכו' - חמיך מעצמו יקבל את השכל שלא לבוא אליך עם זה וכו', הוא מעצמו יפסיק להראות לילדים קליפים וכדומה.

אתה יכול להגיד לו בדרך ארץ גדולה, במלים מדודות לפני שהוא מגיע לבייתך, שאתה מתנף את הילדים שיהיו מבדלים מהכלים האלו וכו', וכך לומדים אתם בתלמוד תורה ובבית החננו, וכשהם רואים את זה אצל סבא שלהם זה מבלבל אותם; אם תגיד לו את זה בדרך ארץ, לא באפן שאתה מלמד אותו מה לעשות, אלא שזה מבלבל את הילדים - הוא בנדאי כבר לא יבוא אליך עם זה.

(ב) על שאלתך השניה, שהוא מבקש שתכניסו לבית מחשב כדי שהוא יוכל לדבר וכו'; מה אומר לך, מאות פתים כבר נחרכו

לדאבוננו בגלל שהכניסו לבית מחשב, טאבלט, אייפד, וכו' וכו'. זה עוקר כל טפת יראת שמים, זה מקרר את האמונה, זה גורם שכל הבית יתמוטט, ובסוף נופלים לתהום צמוקה מאד. לכן אסור שיהיה בבית שום כלי שאפשר להתחבר בו לאינטרנט, או שאפשר לצפות בו בסרטים, זה לא חומרה או הדור, זה הגיון פשוט; וכל אלו שצוחקים מזה, הם צוחקים מיהודים פשרים שאומרים שלא יכניסו את זה לבית, הם עושים ליצנות מעצמם והם ישלמו על זה ביקר השם ירחם.

(ג) על שאלתך השלישית; אתה לא פותב למה אי אפשר לצאת ידי חובה בקדוש ממנו וכו'; אתה יכול להשתמש לקדוש במיין ענבים וכדומה שאין בו את כל השאלות האלו, אבל חס ושלום לעשות פרוד לכבות עם ההורים שלה.

יעזר השם יתברך שפזכות שתכבד את הורייך ואת הנרי אשתך תראה נחת אצל ילדיך.

...
(ספר עצתו אמונה חלק ר, מכתב תקטו)

שמוחות ווינקל

ברכת מזל טוב

מערכת "שיעורי חינוך" מאחלת כשמים של כל המחנכים מכל רחבי העולם ברכת מזל טוב חמה ולבבית

למודינו ראש הישיבה שליט"א

לרגל השמחה השרויה כמעט עם הולדת הנכד אצל חתנו הרב נתנאל פארקאש נרו יאיר יעזור השם יתברך שראש הישיבה ירוה רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו, ויהיו לו כוחות להמשיך ללמדנו את הדרך להיות יהודים כשרים ולחנך את בנינו על דרך ישראל סבא, אמן.

וכן אנו משגרים ברכת מזל טוב לסבים החשובים

הרב ר' יואל פארקאש שליט"א

והרב ר' אברהם חיים פארקאש שליט"א יעזור הקדוש ברוך הוא שתרוו רוב נחת דקדושה מכל צאצאיכם כבריאות השלמה

מערכת שיעורי חינוך
ארכיון לאור חינוך

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים)
שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / אנגליה 03303502363 / ארגנטינה 3235003461

...

קול ברסלב

שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / אנגליה 03303502361 / ארגנטינה 3235003461

מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com